

ת"פ 45623/11/20 - מדינת ישראל נגד עזרא טקלה

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 45623-11-20 מדינת ישראל נ' טקלה

ת"פ 23966-11-21 מדינת ישראל נ' טקלה

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן

מדינת ישראל המאשימה

ע"י ב"כ עוה"ד חני שנפ

נגד

עזרא טקלה הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד יורם סגי זקס

גזר דין

כתבי האישום, הסדר הטיעון, הכרעת הדין והשתלשלות העניינים בתיק

- ב-10.7.22, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, הורשע הנאשם על פי הודאתו ב-2 עבירות **החזקת סמים לצריכה עצמית**, בהתאם לסעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא ל-**פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש]**, התשל"ג-1973 (להלן: **פקודת הסמים**). הסדר הטיעון כלל תיקון כתב אישום ב-ת"פ 23966-11-21 (להלן: **התיק העיקרי**), צירוף ת"פ 45623-11-20 (להלן: **התיק המצורף**), והפניית הנאשם לשירות המבחן, לעריכת תסקיר לעונש.
- על פי עובדות כתבי האישום בהן הודה והורשע, ב-15.2.21 סמוך לשעה 09:52, בביתו, ברחוב נווה שלום 22 באשקלון, החזיק הנאשם 38.19 גרם קנבוס לצריכה עצמית. ב-5.4.20 סמוך לשעה 4:43, בעת שהותו בצימר במשק 43 במושב משען, החזיק הנאשם 0.0328 גרם קוקאין לצריכה עצמית.
- הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, אולם המאשימה הצהירה כי אם לא יפתחו תיקים נוספים והתסקיר יהיה חיובי מבחינת חרטה, הפנמה, אחריות, שיתוף פעולה, השתתפות בכל טיפול שידרש, ללא סיכון להישנות עבירות וימליץ על הימנעות מהרשעה - תשקול זאת לצד ענישה כספית והתחייבות. ככל שהתסקיר יהיה שלילי באחד הפרמטרים, נעתור המאשימה למאסר מותנה, קנס, התחייבות, פסילה מותנית ופסילה בפועל, כפי שעתרה בסופו של יום. בהתאם להסדר, ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעה, הגם ששירות המבחן לא המליץ על ביטולה, בהעדר שיתוף פעולה וחרף העובדה שהמבקש לא עומד בתנאי ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: **הלכת כתב**), תוך הפניה למאמר שכתב עם עו"ד בר עוז.
- הדיונים בתיק נדחו מעת לעת מסיבות שונות, לרבות לבקשת שירות המבחן. בחלוף מספר חודשים התיק הועבר לשמיעה בפניי וב-26.6.23 נשמעו הטיעונים לעונש, תוך התייחסות הצדדים לשיתוף הפעולה של הנאשם למול שירות המבחן, אשר אופיין בחוסר שיתוף פעולה. תחילה לא התייצב לפגישה (תסקיר מ-5.12.22)

ובהמשך, לאחר שהביע נכונות לשתף פעולה עם שירות המבחן - התקשה לדבר בפתיחות על עצמו ועל אודות העבירות שביצע ושירות המבחן לא בא בהמלצה (תסקיר מ-24.1.23), הכל כפי שיפורט בהמשך.

קביעת מתחם העונש ההולם

5. הנאשם הורשע בשתי עבירות. בהתאם להוראת תיקון 113 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ול-**"מבחן הקשר ההדוק"**, שנקבע ב-ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14) אני קובעת כי מדובר בשני אירועים, הנפרדים האחד מהשני במספר נתונים. ראשית, המועדים השונים בהם בוצעו העבירות ופערי הזמן ביניהם (כ-10 חודשים). בנוסף קיים שוני בנסיבות ביצוע העבירות והמיקום הגיאוגרפי בו בוצעו - בתיק העיקרי מדובר בעבירה שבוצעה בבית הנאשם באשקלון, ואילו בתיק המצורף בוצעה העבירה ב"צימר" במושב משען. שלישית, מדובר בסוג סם שונה - בתיק העיקרי מדובר בהחזקת קנבוס ואילו בתיק המצורף מדובר בהחזקת קוקאין. משכך מצאתי כי יש לקבוע שני מתחמים נפרדים. עם זאת, בהינתן קיומה של חפיפה במהות הערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה - יש לאחד סקירתם. לכך גם יש להוסיף כי קיים חוט מקשר בין העבירות השונות, שכן בשני המקרים מדובר בהחזקת סם לצריכה עצמית. משכך, אתיחס במאוחד לאמות המידה ואבני הבוחן בהם התחשבתי בקביעת מתחמי העונש ההולמים, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-חוק העונשין, כמפורט להלן:

א. **הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות** הם הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הישירים והעקיפים שנגרמים עקב השימוש בסמים, כמו גם השמירה על הסדר הציבורי. עבירות הסמים מחוללות פגיעה, אגב הפצת הסם וצריכתו. מעבר לנזקים הישירים הנגרמים למשתמשי הסם, נגע הסמים מלווה ואף יוצר עבירות נוספות, ובכלל זה עבירות רכוש, בשל הצורך להשיג את מנת הסם, ולעיתים אף אלימות, שמבוצעות כתוצאה מהשימוש בסמים, או במהלך ביצוע עבירות הרכוש.

ב. אין להקל ראש ב-**מידת הפגיעה בערכים החברתיים**. אמנם לא מדובר בפגיעה מהחמורות, בהתחשב בכמויות הסם שהוחזקו ובהינתן נסיבות החזקתם, כפי שיפורט להלן. זאת ועוד, "**אין להקל ראש בעבירות הנוגעות לסמים המוגדרים כ'קלים'**". כפי שקבעה כב' הש' ארבל ב-ע"פ 2000/06 **מדינת ישראל נ' ויצמן ואח'** (20.7.06) (להלן: **ענין ויצמן**). לצד זאת אציין כי ב-**ענין ויצמן** נדונה החזקת קנבוס בכמות גדולה משמעותית מזו שבתיק שלפניי ושלא לצריכה עצמית. הגם שבתיק המצורף מדובר בהחזקת קוקאין, שהוגדר כ"**סם המוות סדרתי שכוחו עמו לגרום רע**" [פסקה ג' לפסק דינו של המשנה לנשיאה, כב' הש' רובינשטיין ב-ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' שץ** (15.2.16)] ולגביו נקבע כי "**הקוקאין הוא מן הנפוצים שבסמים ה'קשים'**, שסכנותיהם **ונזקיהם ידועים**" [סעיף 10 לפסק דינו של של כב' הש' סולברג ב-ע"פ 4522/18 **אסאבן נ' מדינת ישראל** (11.11.18)] - גם כאן מידת הפגיעה היא לא מן החמורות, נוכח נסיבות ההחזקה, כפי שיפורט להלן.

ג. בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה** מלמדת על קשת רחבה של ענישה, החל מענישה

צופה פני עתיד וכלה במאסר, לתקופות שאורכן תלוי בסוג הסם, כמותו ונסיבות החזקתו. בטיעונים לעונש הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה במקרים חמורים מזה שלפני, שלגישתו תומכת בעתירתו לבטל הרשעה ועליה הוספתי פסיקה נוספת. כל מקרה ונסיבותיו, ויש לאבחן המקרים השונים למקרה שלפני, אם כי יש פסקי-דין מהם ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת למקרה שלפני -

(1) רע"פ 4214/22 **יצחק נ' מדינת ישראל** (7.7.22) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהחזיק כ-150 גרם קנבוס. נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד 10 חודשי מאסר בפועל. על נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר שיתף פעולה עם שירות המבחן, הושתו מאסרים מותנים, מבחן, של"ץ, פסילה על תנאי, התחייבות וקנס. הרשעת המבקש נותרה על כנה, חרף התרשמותו החיובית של שירות המבחן והמלצתו לבטלה, מאחר שנקבע כי לא מתקיימים תנאי **הלכת כתב**, שכן לא הוכח נזק קונקרטי או פוטנציאלי לתעסוקת המבקש ולשיקומו. בדחותו הערעור, שב בית המשפט המחוזי בבאר שבע והבהיר כי ביטול הרשעה הוא חריג המתקיים רק בתנאים מיוחדים. בסעיף 10 להחלטת, שב כב' הש' אלרון וקבע "**פקודת הסמים מורה כי סם הקנבוס הוא סם מסוכן, ולא ניתן להתייחס לסם הקנבוס אחרת, קל וחומר שלא באופן מקל**".

(2) רע"פ 1473/18 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (22.4.18) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב, אשר קיבל ערעור המדינה וקבע מתחם 6-12 חודשים בהחזקת כ-2 גרם קוקאין, חלף מתחם שבין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי יש לחרוג ממתחם העונש מטעמי שיקום והשית על המבקש חודשיים מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית, חלף מאסר מותנה.

(1) עפ"ג (מחוזי-חי') 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' דוד** (17.12.15), אליו הפנה ב"כ הנאשם - נדחה ערעור על ביטול הרשעה בגידול בצוותא של 21 שתילי קנבוס במשקל כ-3.5 ק"ג, לאחר שנמצא כי הוכח נזק קונקרטי של פגיעה בתעסוקתו כעובד נמל חיפה, ולאחר שצו המבחן הוארך ל-18 חודשים וסכום הפיצוי הועלה ל-11,000 ₪.

(2) עפ"ג (מחוזי-מרכז) 53504-01-11 **אלון נ' מדינת ישראל** (22.5.11), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בית המשפט המחוזי ביטל הרשעה בהחזקת 8220 גרם קנבוס שלקח לבקשת חברו ממעבדת גידול והטמין במקום בו נתפס. בית המשפט המחוזי ביטל ההרשעה בהינתן נסיבות ההחזקה (בשל פחד מהמגדל), הודייתו, וקיומו של נזק קונקרטי משמעותי (לא יוכל לייצג את ישראל כג'ודוקא באולימפיאדה).

(3) ת"פ (שלום-ק"ג) 55996-11-18 **מדינת ישראל נ' סוואגן** (4.7.21), אליו הפנה ב"כ הנאשם - כב' הש' לחיאני שהם סיימה את ההליך ללא הרשעה מהטעמים הבאים: ביום 4.7.19 הודה בהסגת גבול מיום 31.3.18 שבא לידי ביטוי בכניסתו לבית זוגתו לשעבר. לא נגרם נזק

מעבר לכך והקשר ביניהם נותק ומשכך נקבע כי נסיבות העבירה מאפשרות סיום ההליך ללא הרשעה. כבר בעת הצגת הסדר הטיעון, הנאשם לא הורשע. שיתוף הפעולה של הנאשם היה חלקי, אולם בית המשפט התחשב בגילו הצעיר, העדר עבר, נסיבות חיים מורכבות והתרשמות שירות המבחן מנסיון משמעותי לנהל אורח חיים תקין, חרף נסיבותיו המורכבות ובנטילת אחריות על מעשיו והודיה, כמו גם חלוף הזמן - כ-3 וחצי שנים מביצוע העבירה.

(4) ת"פ (שלום-ק"ג) 53716-03-15 **מדינת ישראל נ' זגורי** (5.4.16), אליו הפנה ב"כ הנאשם - ההליך הסתיים ללא הרשעה בגידול 355.4 גרם קנבוס, החזקה 236.8 גרם קנבוס והחזקת כלים להכנת סם מסוכן. הוגשו 2 תסקירים במסגרתם שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה, ובית המשפט מצא כי שיקולי שיקום מתקיימים.

(5) ת"פ (שלום-י-ם) 34925-03-14 **מדינת ישראל נ' טרמבולר** (14.4.16), אליו הפנה ב"כ הנאשם - נקבע כי גידול 472.78 גרם קנבוס במעבדה שבנה בביתו הוא "**מקרה גבולי מבחינת חומרת העבירה**". נקבע כי לא הוכחה פגיעה קונקרטיית בנאשם ומשכך, בניגוד לנטען על ידי ב"כ הנאשם - בית המשפט לא נעתר לבקשת הנאשם והרשעתו לא בוטלה, חרף העדר עבר, גילו הצעיר, הודאתו, נסיבותיו האישיות והמלצת שירות המבחן. הושתו 200 שעות של"ץ, מאסרים מותנים ופסילה מותנית.

(6) ת"פ (שלום-ק"ג) 35384-05-14 **מדינת ישראל נ' עטיה ואח'** (30.03.16), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בוטלה הרשעת הנאשמים בגידול 394 גרם קנבוס והחזקת כלים להכנת סם, בהתאם להמלצת שירות המבחן.

(7) ת"פ (שלום-ק"ש) 27663-08-15 **מדינת ישראל נ' קרייניס** (19.1.16), ב"כ הנאשם הפנה ל-מ"ת 27690-08-15 הקשור לתיק זה - בוטלה הרשעה בגידול 1.35 ק"ג קנבוס, לאור המלצת שירות המבחן, היותו צעיר, נורמטיבי, תרם לקהילה, סטודנט, שהביע חרטה על מעשיו ונכונות לביצוע עבודות של"ץ.

(8) ת"פ (שלום-ב"ש) 24558-11-14 ות"פ 30929-02-14 **מדינת ישראל נ' חזיזה** (17.9.15) - נקבע על ידי כב' הש' בן טולילה "**אכן יש משמעות למשקל הסם בקביעת מתחם העונש, אך אין לבצע חישוב אריתמטי מדויק של משקל הסם אל מול חודשי המאסר**". בהחזקת כ-5 גרם הרואין נקבע מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

(9) ת"פ (שלום-אילת) 18394-04-13 **מדינת ישראל נ' משעלי ואח'** (9.9.14) - בהחזקת 0.065 גרם קוקאין לצריכה עצמית והחזקת 0.736 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמית, נקבע מתחם הנע ממאסר קצר עד 12 חודשי מאסר. הושתו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ד. בפסיקה עוברת כחוט השני חשיבות **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, בהתאם לסעיף 40יט ל-**חוק העונשין** ובכלל זה סוג הסם, אופן החזקתו וכמותו. עיון בפסיקה מלמד, כי אין דין החזקת סמים מסוג קנבוס וחשיש כדין החזקת סמים מסוג קוקאין והרואין, אין דין החזקת גרמים בודדים כדין החזקת קילוגרמים רבים ואין דין החזקה לשימוש עצמי כדין החזקה שלא לשימוש עצמי בנסיבות המלמדות על מטרות סחר. משכך התחשבתי בנסיבות הבאות:

(1) עבירות החזקת הסמים, מעצם טיבן וטבען **קדם להן תכנון**;

(2) הנאשם הוא **המבצע היחיד והעיקרי**;

(3) אין להקל ראש **בנזק שהיה צפוי להיגרם מהעבירה**. בתיק העיקרי מדובר בסם מסוג קנבוס, שלא נמנה על הסמים המסוכנים והקטלניים שב-**פקודת הסמים**, אולם בתיק המצורף מדובר בסם מסוכן וקטלני מסוג קוקאין. עם זאת, בהינתן כמויות הסמים שהוחזקו לשימוש עצמי - לא מדובר בנזק בעל חומרה יתרה. בתיק העיקרי מדובר בהחזקה של 38.19 גרם קנבוס, כמות הגבוהה אך במעט מכפל הכמות שנקבעה ב-**פקודת הסמים** לשימוש עצמי. בתיק המצורף, מדובר בהחזקה של 0.0328 גרם קוקאין, כעשירית מהכמות שנקבעה ב-**פקודת הסמים** לשימוש עצמי, ומשכך מדובר בכמות מזערית. בהתאם לכך גם בתיק שצורף לא מדובר בנזק בעל חומרה יתרה;

(4) גם **הנזק שנגרם מביצוע העבירות** לא רב, בהינתן כי הסמים נתפסו;

(5) **הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות** כעולה מהתסקיר, הן הכאבים באצבעו. לדבריו, עישון הקנבוס היווה עבורו מרפא והקלה וטען כי החזיק בעבר רישיון לשימוש בקנבוס, אותו לא חידש, כי לטענתו השימוש בקנבוס לא היטיב עמו. בטיעונו לעונש ובדבריו לשירות המבחן הנאשם לא הצביע על סיבה ברורה להחזקת הקוקאין.

מתחם העונש ההולם

6. כמפורט לעיל, הנאשם הורשע בשתי עבירות המהוות שני אירועים נפרדים. אולם בהינתן הזיקה בין הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות והפסיקה הנוהגת - מתחם העונש ההולם הוא זהה בשני האירועים. **המתחם נע מענישה צופה פני עתיד עד מספר חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.**

7. עבירות סמים הן עבירות כלכליות וכאלו מחייבות עיצומים כלכליים, שיהיה בהם כדי ללמד על חוסר הכדאיות בצבירת הון על חשבון בריאות הציבור. לצד זאת, בהתאם לסעיף 40ח ל-**חוק העונשין**, התחשבתי במצבו הכלכלי הנטען של הנאשם בקביעת מתחם הקנס, שכן כאשר מדובר בעונש של קנס אין דין פלוני כאלמוני. משכך, **מתחם הקנס הוא 1,500 ₪-8,500 ₪.**

8. כפי שנקבע בפסיקה ובהתאם להוראות סעיף 37א ל**פקודת הסמים**, בעבירות הקשורות בסם מסוכן יש חשיבות לפסילה. **מתחם הפסילה נע בין פסילה מותנית לבין שנת פסילה בפועל.**

גזירת העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחמים

9. בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) התחשבתי בנסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא, כעולה מהתסקירים הנושאים תאריכים 5.12.22 ו-24.1.23, מטיעוני הצדדים לעונש ומדברי הנאשם:

(1) **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, ובמשפחתו** - הנאשם כבן 26, רווק, הרביעי מבין 9 אחים. מתגורר בבית הוריו באשקלון. הנאשם גדל בבית תקין ויצרני. שני הוריו עובדים ולדבריו אף אחד מבני משפחתו לא הועמד לדין פלילי מלבד אח אחד.

(2) **נסיבות חייו של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירה** - הנאשם סיים 11 שנות לימוד. עזב את הלימודים בשל רצונו לעבוד ולהתפרנס. התגייס ושירת כשנה בתפקיד אפסנאי. שוחרר מהצבא על רקע "אי התאמה" לאחר נפקדות בשל סרוב להעבירו לתפקיד אחר. כעולה מהתסקיר מיום 24.1.23 ומדברי ב"כ הנאשם - עבד במפעל בתחום החשמל ובשעות אחר הצהריים בפיצרייה. כיום עובד בחברת "רשפים" ובשעות אחר הצהריים עדיין עובד בפיצרייה. לדבריו, בתקופת הקורונה לא עבד תקופה מסוימת ובשל כך צבר חובות אשר כתוצאה מהם נדרש לעבוד בשתי עבודות במקביל. מעבר לכך, הנאשם לא שיתף את שירות המבחן אודות נסיבות חייו ובכלל זה אלו אשר תרמו לביצוע העבירות על ידו, אולם ציין כי החל לעשות שימוש בקנבוס לאחר שירותו מהצבא בשל כאבים באצבעו.

(3) **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו** - הנאשם הודה ב-10.7.22, כשנתיים לאחר ביצוע העבירה בתיק העיקרי וכשנה לאחר ביצוע העבירה בתיק המצורף. להתרשמות שירות המבחן הנאשם מתקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירות, תוך שהוא נוקט גישה שטחית ביחס אליהן. הנאשם התקשה להרחיב על המניעים לביצוען ומשמעותן.

(4) **מאמצי הנאשם לחזור למוטב** - הנאשם הצהיר בפני שירות המבחן כי כיום אינו משתמש בסמים וכי לא חידש את הרישיון שהיה לו לשימוש בקנבוס, אך מעבר לכך לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, לא נרתם להליך טיפולי כלשהו ואף לא התייצב למספר פגישות שנקבעו לו, כעולה מהתסקיר מיום 5.12.22. מהתסקיר מ-24.1.23 עולה כי גם כשהתייצב, עשה זאת באיחור של שעה, מבלי לייחס לכך חשיבות, התקשה לשתף פעולה ולדבר על עצמו ועל העבירות. בנוסף, לא הגיע לבדיקה לגילוי שרידי סם ולא סיפק הסבר לכך. להתרשמות שירות המבחן קיימים גורמי סיכון להישנות עבירות, בהינתן כי מדובר במי שמתקשה להתמיד במסגרות, נעדר גורמי תמיכה משמעותיים, מתשקה לבחון עברו והעבירות בהן הודה, מתקשה לשתף על אודותיו וקשייו.

(5) **חלופי הזמן** - חלפו כשנתיים וחצי מביצוע העבירה בתיק העיקרי וכשלוש וחצי שנים מביצוע העבירה בתיק המצורף, במהלכן לא הורשע בעבירות נוספות.

(6) **הנאשם נעדר עבר פלילי.**

10. לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה ל-**חוק העונשין**. בהינתן העדר שיתוף פעולה עם הליך טיפולי ומשלא ניתן להצביע על נזק קונקרטי ואף לא על נזק פוטנציאלי שיגרם לנאשם - הנאשם לא עומד באף אחד מהתנאים שנקבעו ב-**הלכת כתב**. משכך לא מצאתי לנכון להורות על ביטול הרשעתו. קראתי בעיון את מאמרו של ב"כ הנאשם. ראשית אציין כי בפסיקה נקבע פעם אחר פעם שאין מקום לעיין מחדש ב-**הלכת כתב**. כך נקבע בסעיף 13 להחלטת כב' הש' אלרון ב-רע"פ 6819/19 **סרוסי נ' מדינת ישראל** (28.10.19) (וראו האסמכתאות שם) -

"בית משפט זה שב ופסק אף בשנים האחרונות כי הלכת כתב שרירה וקיימת, וכי על מנת להימנע מהרשעתו של נאשם, עליו להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים: האחד, כי הרשעתו צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו; והשני כי סוג העבירה, על רקע נסיבות המקרה, מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה... יתירה מזאת, זה לא מכבר הבעתי את עמדתי לפיה איני סבור כי יש לשנות את אמות המידה אשר הותוו בעניין הלכת כתב לעניין ביטול הרשעה, וכי: 'ההלכה הפסוקה בנושא מאזנת לטעמי באופן מדוד בין מכלול שיקולי הענישה, וביניהם עיקרון הגמול, ובצדק מותרת את אי הרשעתו של נאשם כחריג לכלל הרחב לפיו מקום בו הוכחה אשמתו של אדם - יש להרשיעו...!'"

11. זאת ועוד, ב-רע"פ 5382/22 **דסיה נ' מדינת ישראל** (28.8.22), בדחותו בקשת רשות, קבע כב' הש' אלרון דברים הרלוונטיים אף לענייננו בכל הנוגע לשיקולי שיקום, הגם ששם דובר בהחזקת קנבוס וקוקאין בכמויות גבוהות מאלו שלפני **"שיקול זה נטען בעלמא וללא יישום פרטני בנסיבותיו האישיות. יתרה מזאת, עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד כי המבקש ניתק את הקשר עם גורמי שירות המבחן לאחר הפגישה הראשונה, וכי בפגישה זו 'הביע הסתייגות מוחלטת משילובו בטיפול'.** ברי כי התנהלות שכזו אינה מצדיקה הקלה בעונשו נוכח שיקולי שיקום".

12. לא זו אף זו, אך לאחרונה, בעפ"ג (מחוזי-ב"ש) 38423-01-23 **מדינת ישראל נ' בן סימון** (14.6.23) קבע בית המשפט המחוזי בבאר שבע כי אין מקום להורות על ביטול הרשעת המערערת משזו לא עומדת בתנאי **הלכת כתב**. שם דובר אמנם בהחזקת קנבוס בכמות גבוהה מזו שלפני, אולם הקביעות רלוונטיות אף לענייננו. כך קבע כב' הש' עדן בסעיף 8 לפסק דינו, כי

"אי ההרשעה הינה חריג בהתקיים הנסיבות המיוחדות והחריגות אשר נקבעו בפסיקה. ההרשעה מגשימה את ערך השוויון ומונעת הפלייה... להרשעה היבט הרתעתי, ומשקלו של שיקול זה צריך להיבחן בנסיבות המקרה המסוים, עת נבחנת שאלת ההרשעה. ההרשעה מבטאת את האינטרס הציבורי המגולם בהליך הפלילי להוקעת המעשה ולהעמידו בגדר המעשים הפסולים, ולהרשעה חשיבות גם ביחס לעקרון השוויון."

כב' הש' דר' ליבדרו דן במאמר אחר שעניינו המלצה לביטול הרשעה, וקבע כי יש לדחות עמדה לפיה ראוי לבטל הרשעה כנגזרת מעקרון המידתיות, כאשר מדובר בעבירות שהן לא מהחמורות ואשר בוצעו בנסיבות מקילות של החזקת סם. כך קבע כב' הש' דר' ליבדרו בסעיף 27 לפסק דינו, חרף קבלת ערעור המערערת (בדעת יחיד) -

"מכאן שאין מקום לקבל גם את העמדה שעולה מעת לעת לפיה ככלל, במקרים קלים, נכון לסיים את ההליך ללא הרשעה, וזאת בהתאם לעקרון השיוריות... קבלת עמדה שכזו מבקשת להפוך את החריג לכלל, וללא עמדה ברורה של המחוקק בנדון, סבורני שאין מקום לפסוק בדרך שכזו."

להשלמת התמונה אציין, כי כב' הש' דניאל הצטרף לפסק דינו של כב' הש' עדן ובדחותו ערעור המערערת קבע בסעיף 11 לפסק דינו -

"מפסיקת בית המשפט העליון, ..., עולה בבירור כי קיים מסלול אחד בלבד לבחינת שאלת אי ההרשעה, והוא זה הקבוע בסעיף 192א' לחוק סדר הדין הפלילי ובסעיף 71א(ב) לחוק העונשין, בהלכת כתב ובהתפתחות המבחנים שנקבעו בהלכת כתב כעולה מהפסיקה הענפה אשר באה בעקבותיה. פסיקת בית המשפט העליון אינה תומכת באפשרות יצירת מסלול נוסף, מקביל, במסגרת חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולדעתי אף לא נכון ליצור מסלול נוסף כאמור בדרך של פרשנות"

13. במסגרת גזר הדין לקחתי בחשבון את הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 140 ו-140א לחוק העונשין. בהינתן ההודיה, חלוף הזמן, העדר עבר פלילי ונסיבותיו האישיות, מצאתי כי יש למקמו בחלקו התחתון של כל אחד מהמתחמים שקבעתי. בהינתן סוג העבירות, תדירותן והזיקה ביניהן, מצאתי כי יש מקום לחפיפה מלאה בין העונשים ולהשית על הנאשם עונש כולל. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **3 חודשי מאסר מותנה** למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה מסוג פשע על **פקודת הסמים**;

ב. **קנס בסך 1,500 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 15.10.23 וכל 15 בחודש שלאחריו.

אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

ג. **1,500 ₪ התחייבות**, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה מסוג פשע על **פקודת הסמים**.

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל, על מנת לכפות אותו לעשות כן.

ד. **3 חודשי פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה על תנאי.** התנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה על **פקודת הסמים**;

תשומת לב הנאשם כי ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

ניתן צו להשמדת הסמים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן והודע היום, ג' תשרי תשפ"ד, 18 ספטמבר 2023, במעמד הנוכחים